

Örjárat a pesti padok körül

A városi ember életének takarékos részét a terek, ligetek padjain tölti el. 16—20 év között napjainak mintegy negyedét, ezt követően a grafikon lefelé süllyed, majd az élet vége felé ismét felszökik egész a napok feléig. A pad ilyenképp fontos közszükségleti cikknek nevezhető.

A háború alatt a padok fűthető részel füstté váltak, hosszú ideig legfeljebb a cementlábakon volt egy-egy fáradt ember látható. De a dolgozók tudják, mit jelent a pihenés s cseppet sem véletlen, hogy felszabadulás után ők fogtak hozzá mindenekelőtt a padok rendbehozásához a városban szerteszét.

A Vilma királynő-úton végig hirdetik ez a Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szabadszervezetének vörösre festett emlékpadjai, melyeket 1944 decemberében mártírjainak emlékére helyezett el, névtáblákkal. Vagy az Almássy-téren az MKP VII/15. körzetének ajándékpadjai. Vagy a Váci-út végén, a Madarász-utcai gyermekkórház előtti kertben a Ganz-hajó dolgozói által ácsolt padok, amelyeken évek óta hirdetik a feliratok, hogy „Új országot építettünk a régi helyén”, „Legyőzhetetlen a munkások és parasztok szövetsége”, „Légy egyszerű, mint az igazság” stb.

De vannak másféle padok is a városban, sőt karosszékek is. Például a Múzeum-kertben, a szépen kiparkírozott sétaút két oldalán. A feliratuk is más. A padokon ez áll: „20 f.”. A karosszékeken pedig még emelkedettebb a szöveg: „30 f.”. És azt hirdetik, hogy akinek szüksége van a pihenésre, az fizessen érte, mert ez a világ rendje. Ennek eredményeként a 20 és 30 fillér nélküliek onnan látják le lábukat a kertben, ahol az emléktábla szerint a költő a magyar szabadságnak első szabad dalát elszavalta, vagy ülnek egymás mellett a Nemzeti Múzeum kölépcsőin, mint egy amfiteátrumban, vagy a bokrok között megbújó latinbetűs kősirokra telepedve merengenek a

padelmélet furcsaságain. De hasonló módon van ingyen hely és van külön fizető rész a Károlyi-kertben is és még egybűt.

Kérdésünkre az egyik jegyszedőnő elpanaszolta, hogy rosszszul megy az üzlet. Nemcsak azért, mert Medárd sokáig locsolta a padokat, hanem azért is, mert az emberek csak akkor veszik igénybe, ha az ingyen helyek elfogytak. Nem sokkal adnak már a parádéra és a kiválasztottságra. Az avatatlanok persze gyanútlanul leülnek s aztán nagyot csodálkoznak, amikor a jegyszedőnő megáll előttük s pénzt kér az ülésért. Amin viszont nem lehet csodálkozni.

Jórók Sándor
Pesti padok pusztulása

Hely

"1948"

Magyar Kéret, Szabadsg

1948.

Lap: Magyar Nemzet

Megjelent: 1948 OKT 27.

(Oldal)

Helyszám

Székesfővárosi házinyomda 1926 — 8891

Pesti padok

Ezt nem is tudtam. Hogy hatezer pad pusztult el Budapesten az ostrom alatt. Annyi mindeféle adatot számontartok, ezt nem tudtam, e hatezer hősi halott padot, mártír padot. Hatezer darab budapesti padok... itt lakatok szanaszét a körútakon, s a ligetekben, az üllőiúti fák, s más alatt szerte. Erre voltatok szolgálatban hatezren és meghaltatok az ostrom telen, Budapest ostromán.

Olvasok sok adatot arról, hogy mi pusztult el ezekben az időkben, olvasok végelethetetlen számoszlopokat arról, hogy mi került a felhasználást réz és nikkal, gumi és olaj, mi mennyi munkadírt vitt el, mennyi tonányi tengeri hajó elpusztult, s hány repülőgép. Igyeeksem számontartani a nem látható és természetükkel fogva grafikonokba nehezen fogható értékeket, a láthatatlan javakat, amiket elherdálunk egy-egy hábo-
rúban, s miket pótolni oly nehéz... — de ezt a hatezer padot, ezt nem tudtam, melyekről most olvasok egy statisztikai, közleményt. Ezek széttörték, szilánkokká röpöttek, meg el is tüzelték őket fázó népek a hatezer pesti padot, s most hallok az adatot, hogy már több mint ezren vannak új padok Budapest-
szerte. Bizonyos soványak mondható büszkeségek lépnek meg ettől, lokálpatrióta érzelmeim megmelegednek, hogy már van több mint ezer új padunk.

Én is magamban ezt az adatot is. Ez jó, kedves és meleg adat. Hiszen általában azt hiszem, kissé túlbecsüljük „az” adatok fontosságát. Korszakom, melyet minden izgalmával, s kockázataival együtt szeretek, persze fia lévén, kissé túlbuzgón adatgyűjtő kor, grafikonrajzoló — de ezt megszerettem, ezt az adatot a hatezer padról, s az új padokról. Hát persze, ezeknek még sokat kell tanulniok, ezeknek az új padoknak. Amíg majd igazi pesti padok lesznek, ligeti padok, s körúti padok, üllőiúti fák és más fák alatt szépen. Még az arra illetékes ifjúság el kell, hogy vegyezze rajtuk az utolsó simításokat — melyek részéről netán első simításokkal egybekötötték —, a monogramoknak meg kell érní az időkben, s akkor válik majd a pad igazán paddá, a padi létezés teljes romantikájával, s így realissá egyben. Nem egyéni huncutságból mondom mindezt, én a padra leülök már csupán, tárgyilagosan és illédelmesen, mert furdatt vagyok. Ezt az egészet csupán ez a kis helyiérdekű büszkeség mondatja velem: van ezer új padunk a pesti fák alatt.

Török Sándor